

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6497

гр. София, 01.09.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,**  
в закрито заседание на 01.09.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мария Ситнилка**

като разглежда дело номер **4763** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданскопроцесуалния кодекс /ГПК/във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.  
Образувано е по касационната жалба на пълномощника на Главния секретар на Министерството на културата против решение № 3673/08.07.2020 г. в частта му за разностите.

С разпореждане от 30.07.2020 г. на Председателя на Пето отделение на Върховния административен съд искането, касационната жалба на главния секретар на Министерството на културата е квалифицирана като молба за изменение по чл. 248 от ГПК, поради което и делото е върнато за произнасяне по компетентност на същия състав на Административен съд София-град по реда на чл. 248 от ГПК.

Искането по чл. 248 от ГПК, обективизирано в касационната жалба, се основава на характера на производството по чл. 404-409 от ГПК и липсата на осъществено процесуално представителство от страна на пълномощника на оспорващия. Посочва се и липсата на фактическа и правна сложност на самото производство, която да обоснове заплащането на присъдените на оспорващата разноси за адвокатско възнаграждение.

Искането по чл. 248 от ГПК е обективизирано в касационна жалба, която е връчена на насрещната страна по реда на чл. 232 от АПК, като и е предоставена възможност да депозира писмен отговор. В депозирания от пълномощника на С. И. А. писмен отговор са изложени конкретни възражения срещу искането за изменение на определението в частта за разностите. С оглед спазване на процедурата по чл. 232 от АПК, настоящият съдебен състав намира за изпълнена и процедурата по чл. 248, ал. 2 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 248 от ГПК компетентен да се произнесе по молбата за изменение на решението в частта за разностите е съда, който е постановил акта, чието допълване или изменение се иска, поради което настоящия съдебен състав се явява

компетентния съд за разглеждане на депозираната молба.

Подадената молба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Разгледаната по същество искането за изменение на определението в частта за разноските е НЕОСНОВАТЕЛНО.

С решение № 3673/08.07.2020 г. е издаден дубликат на изпълнителен лист в полза на С. И. А. за присъдените с определение № 3785/20.05.2019 г., постановено по адм. дело № 4763/2019 г. по описа на Административен съд София- град разноски в размер на 510 лева и за присъдените с определение № 11960/19.08.2019 г., постановено по адм. дело № 7592/2019 г. по описа на Върховния административен съд разноски в размер на 500 лева и Министерството на културата е осъдено да заплати на С. И. А. разноски по делото в размер на 500 лева.

Формулираните в искането по чл. 248 от ГПК доводи за изменение на така постановеното решение (неосъществено процесуално представителство и липса на фактическа и правна сложност на делото) го квалифицират като възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Производството по чл. 248 от ГПК се провежда за отстраняване на пропуск на съда да присъди поисканите разноски по делото, а не за отстраняване на пропуск на страните да направят възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение. Такова възражение не е направено от процесуалния представител на ответника.

Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие, уговореното между оспорващия С. И. А. и нейният пълномощник адв. И. И. възнаграждение в размер на 500 лева е платено в брой при неговото подписване. Предвид липсата на своевременно възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК от страна на пълномощника на ответника същото е присъдено в пълен размер съобразно изхода на делото.

Присъждането на разноски за процесуалното представителство от адвокат се извършва по реда на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 7, ал. 7 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за защита в производства за обезпечаване на бъдещ иск, в производства по издаване на изпълнителен лист по чл. 405, ал. 3 и 4 ГПК и в производства за издаване на заповед за изпълнение възнаграждението се определя по правилата на ал. 2 на базата на половината от стойностите на претендираните суми. Следователно, направените разноски за процесуално представителство в производството по издаване на дубликат на изпълнителен лист са дължими (в този смисъл решение № 1144 от 23.01.2020 г. по адм. д. № 44/2019 г., V отделение на ВАС.).

С оглед на изложеното и на основание чл. 248 от ГПК, Административен съд, С. град, Второ отделение, 56-ти състав

## О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането по чл. 248 от ГПК на пълномощника на Министерството на културата за изменение на решение № 3673/08.07.2020 г. в частта му за разноските, обективизирано в депозираната касационна жалба.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му от страните, участващи в

административното производство.

СЪДИЯ: